

Parochie 1
 In de pen 6
 Buitenland 8
 Klapstoel 9
 Samenleving 10
 Kunst en cultuur 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeur

Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Goirdts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Migrantenkerken vormen bron van geloofsvernieuwing

„Je hoort wel eens zeggen dat het christendom bij ons en in de buurlanden stilaan bezwijkt onder de toestroom van islamitische immigranten. Doemdenkers voorspellen zelfs dat Europa binnen afzienbare tijd tot Eurabië wordt omgedoopt. Bestaat die kans? Of is het een goedkoop statement dat er bij velen vlot ingaat? Wie op een zondagvoormiddag door Brussel wandelt, ziet verbaasd vele christelijke migrantengemeenschappen naar de kerk trekken. Ze getuigen van een enthousiast en dynamisch geloof en – zoals een priester uit de hoofdstad het zei – ze pompen zuurstof in onze soms vermoeide gemeenschappen.

Wie zich blind staart op de integratieproblemen van jonge Marokkaanse migranten, verliest makkelijk uit het oog dat in de meeste van de ons omringende landen christenmigranten nog altijd in de meerderheid zijn. Volgens hoogleraar Hijme Stoffels van de Vrije Universiteit Amsterdam die de migrantenkerken bestudeerde, telt Nederland bijvoorbeeld veel meer christenmigranten dan moslimmigranten: 1,3 miljoen tegenover 900.000. Volgens zijn studie zijn 800.000 van die christenmigranten afkomstig uit Europa en Noord-Afrika. De ruim 500.000 anderen komen uit Afrika, Latijns-Amerika en Azië.

Om hun geloof te vieren, komen deze migranten bijeen in huiskamers en garages, maar ook in wijkscholen en in voor de gelegenheid afgehuurde kerkgebouwen. In de aanloop naar Kerstmis trok een journalist van het opinieweekblad *HP/De Tijd* naar enkele migrantenkerken in Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. Zijn conclusie loog er niet om: „En de migrant, hij bidt.” Zo komen bijvoorbeeld elke zondag zowat tweehonderd protestantse Koreanen uit alle hoeken van Nederland naar de viering in de Ichtuskerk in Rotterdam. Tevens houdt de dominee elke ochtend om halfzes een gebedsviering, live te volgen op het internet en via Skype. Volgens Robert Calvert, een van

de gesprekspartners in *HP/De Tijd*, is het voor vele christelijke migranten een schok als ze ontdekken dat Nederland helemaal niet zo christelijk is als ze hadden verwacht.

De kracht van vitale christelijke migrantenkerken in Europa is ook de Amerikaanse geesteswetenschapper Philip Jenkins niet ontgaan. In zijn stevig onderbouwde studie over het christendom, de islam en de religieuze crisis in Europa – zopas vertaald onder de titel *Gods werelddeel* – buigt hij zich over de vraag of Europa inderdaad op het punt staat te worden geïslamiseerd. Hoewel Jenkins de huidige crisis van het christendom in het seculiere Europa meer dan ernstig neemt, gelooft hij niet dat het zo'n vaart loopt. Ondanks de ontkerkelijking, de vergrijzing en de schandalen van seksueel misbruik, doorprijkt hij de mythe van een machtsgreep door de islam.

Jenkins voorspelt dat Europa in de nabije toekomst allesbehalve eenvormig seculier is en dat de godsdiensten in het publieke debat een grotere rol spelen dan nu. Hoewel hun aantal nog afneemt, blijven christenen zich volgens hem organiseren in groepen en bewegingen die toegewijder en vastbeslotener zijn. De aanwezigheid van de islam kan daarbij stimulerend werken. In die zin dat veel Europeanen – hetzij door met de islam in contact te komen, hetzij door er zich tegen af te zetten – opnieuw belangstelling krijgen voor de eigen christelijke wortels en zo herontdekken wat ze de voorbije halve eeuw naar de vergetelheid hebben verwezen.

Het lijkt geen twijfel dat christelijke migranten die vanuit andere continenten een krachtige geloofsovertuiging meebrengen, in grote mate tot die kerkvernieuwing kunnen bijdragen. Meer zelfs, terwijl wij ons nog volop aan een soort 'ondergangsgevoel' overgeven, lijkt het er sterk op dat een deel van hen al bezig is de bouwstenen van de toekomstige Kerk een nieuwe glans te geven.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Orgaandonatie

KERK & leven, 22 DECEMBER 2010

Graag een reactie bij uw dossier *Orgaandonatie biedt kans op nieuw leven*. Bij de vreugde van de familie Kemseke, die weer volop Kerstmis kan vieren, blijft het kerstgebeuren voor ons een droeve kant hebben door het gemis van vader en zoon. Tien jaar geleden kreeg Geert een fietsongeluk. Hij lag enkele dagen aan de beademing, voor ons schijnbaar een diepe slaap, in de hoop dat hij weer wakker zou worden.

Maar na twee dagen moesten wij, moeder, broer en zussen, de beslissing nemen hem als donor af te staan. Ach ja, talloze jaren was hij met de vrienden van de scouts bloeddonor geweest. Maar dan komt het moment dat je met de vraag wordt geconfronteerd en dan zeg je: „Dokter, mag ik hem eerst stilletjes dood zien liggen, vredig zonder beademing?” Het antwoord: „Dat kan niet als wij zijn hart en andere organen willen gebruiken.”

Heel, heel moeilijk, hoor, op zo'n moment te moeten beslissen. Er is de twijfel, want het is precies alsof hij nog leeft, de beademing gaat door. Nadat wij een positief antwoord hadden gegeven, ontstond een drukte van jewelste: haastig over en weer geloop, getelefoneer in vreemde talen, dokters die drukdoende bezig zijn.

Bij het lezen van uw dossier komt alles weer zo levendig voor ogen! Ik hoop, na jaren van gemis, dat iemand Kerstmis mag vieren met de organen en het hart van Geert, die zelf een hart van goud had. We zijn verheugd dat

orgaandonatie anderen vooruit helpt, maar voor wie achter blijft, blijft het een harde noot om kraken. Toch vinden we steun in wat jullie in *KERK & leven* hebben geschreven. Uw dossier sterkt ons in de keuze die wij toen hebben gemaakt.

Wies PODEVYN, Zoersel

Jaar van schandalen

KERK & leven, 22 DECEMBER 2010

Bij het lezen van de kop van het artikel op de voorpagina van 22 december 2010, *Deze kerst wordt de belangrijkste in jaren*, bekruipt mij een misselijkmakend gevoel. Probeert men aan de ellendige gebeurtenissen van het afgelopen jaar een positieve wending te geven? Want, waar is dat „belangrijkste in jaren” dan wel op gebaseerd? Zal ik het dan maar zeggen? Welnu, op de schandalen die vorig jaar in de openbaarheid kwamen, en op de daarbij weinig overtuigende wijze waarop onze gezagsdragers en verantwoordelijken daarbij hun standpunten kenbaar maakten. Ja, deze gebeurtenissen zijn inderdaad de belangrijkste in jaren, maar niet in positieve zin!

Mij lijkt niet dat wij, op welke manier dan ook, dit moeten proberen te verbinden met Gods handelen in tijden van crisis of met welke kerstgedachte dan ook. Hier is alleen maar godverlatenheid waar niet Hij, maar wij als berouwvolle Kerk zelf moeten zien uit te komen.

„Muren van zelfvoldaanheid en zekerheid slopen”, schrijft u. Wat wij kunnen en zullen waarnemen

in de toekomst, zou wel eens het tegendeel kunnen zijn, namelijk dat de muren nóg hoger zullen worden opgetrokken. En dat ter wille van die zekerheid.

Wie gelooft er nu dat er ook maar één ambtsdrager rondloopt met het verlangen en het streven naar een „stal met een ster erop”? Hij die dat al zou ambiëren, wordt uiteindelijk verwijderd. Zo werkt dat in Rome. Neen, omfloerste verhalen over Jezus Christus helpen hier niet meer. Net zoals theatrale formuleringen in de aard van „slechts zij aan zij in de worsteling en de strijd” evenmin kunnen begeesteren en/of overtuigen.

Laten wij, gelovigen en priesters op de werkvloer, nu eindelijk de moed hebben de oneerlijke machtskerk voorbij te gaan en laten wij in alle nederigheid en met een berouwvol bewustzijn „de Heer zoeken nu Hij te vinden is”. En dat alles door Volhardend Dagelijks Gebed.

Pierre THIELEN, Eben-Emael

Proficiat Veerle Hegge

KERK & leven, 29 DECEMBER 2010

Ik las met verbijstering de lezersbrief van André Minten, die zijn vredevolle kerst verstoord zag door een interview met Veerle Hegge, vrouw van Bart De Wever, in *KERK & leven* van 15 december.

Hoeveel parochies zouden niet geholpen zijn met zo'n vrouw, die zich inzet opdat haar parochie zou blijven leven en opdat de vlam van de hoop uit de blijde boodschap zou blijven branden? Proficiat, mevrouw Hegge!

Op geen enkel ogenblik gaf het interview aanleiding tot politieke 'verstoring' van de vrede. Aan briefschrijver André Minten vraag ik:

1) Wat is er tactvol in het nieuws dat de nieuwsmakers ons elke dag voorschotelen?
 2) Is hij dan gelukkig met wat de politieke wereld de afgelopen tien jaar in ons land heeft gepresteerd?

3) Of hij zijn talenten in zijn parochie wil en kan gebruiken.

Aan de redactie vraag ik: geef ons nog zulke positieve getuigenissen van gelovigen. Dat zijn dingen waar wij ons kunnen aan optrekken.

Roger CLAES, Pepingen

Onbegrijpelijk

KERK & leven, 29 DECEMBER 2010

De reactie van de heer Minten op het interview met Veerle Hegge is voor mij onbegrijpelijk. Wat iemand te zeggen heeft, is toch nog altijd belangrijker dan wie het zegt. Blijkbaar is de boodschapper meer van tel dan de boodschap zelf.

Ik zou het zelfs appreciëren indien meer politici aangestuurd of gesteund worden door iemand die zulk engagement neemt in de dagdagelijkse gemeenschap.

Is de reactie van de heer Minten niet eerder ingegeven door een overdreven Belgicistisch gevoel? Het is zeker niet Veerle Hegge die verantwoordelijk is voor „deze politiek beroerde tijden”. Herlees het interview nog maar eens, los van de persoon waarover het gaat. Stan LEMBREGTS, Keerbergen